

Om Kautschukens betydelse

Trapphuset luktar lekfuktiga ytterkläder, svagt av lärarparfym och ödslighet. De nötta stegen i stentrappan bildar små skålar som holkats ur av generationer skolbarn och jag lägger märke till att skoltrappor idag inte längre luktar sådant där kommunalt rengöringspulver utan mer svagt som från en businesslonge städad av en diskret och mycket modern sanitetsEntreprenör.

Det är dags för UTVECKLINGSSAMTAL och sonens hand ligger svettig i min när vi traskar hela vägen upp till ett klassrum strax under takåsarna och en väntande fröken. I min bröstficka ligger det papper vi fyllde i hemma vid köksbordet och där pojken fick pricka i ett X för att markera hur han på olika vis upplever sin skolsituation. Allt utom rasterna fick omdömet Bra. Den avvikande toppnoteringen för glappen mellan lektionerna var Mycket Bra.

Hans fröken tog emot och vi satte oss i ett hörn av klassrummet. Varför känner jag mig ofta skyldig till något som jag inte riktigt vet vad det är när jag befinner mig i ett klassrum? Jag slog bort denna fåniga tanke, det här handlade inte om mina svåra minnen från skolåren utan om pojken och hans vardag, och jag såg verkligen fram mot att höra en massa om vad de pysslar med i skolan. Hur tänker fröken när de nu håller på med vad de nu gör och varför. Vad är den pedagogiska tanken?

Fröken harklade sig och började prata om kautschuk. Det visade sig att min gosse ofta tuggar på sitt sudd på det att det förstörs vilket i sin tur leder till att han behöver ett nytt och ber fröken därom.

”Jag har inte hur många kautschukar som helst” säger fröken med en isigt vänlig skärpa och jag inser att detta med suddgummi inte är någon lek. Sudd är inget man lallar runt med och sedan bara hämtar nya. Skolan är kort sagt inte gjord av suddgummin och om alla skulle hålla på och tugga på sina suddgummin skulle budgeten kollapsa och När väl den havererat skulle vad som helst kunna hända och jag såg framför mig ett våldsamt upplopp nere på gatan där uppretade folkmassor krävde Suddgummisyndarens huvud på ett fat.

TV sände extra från en presskonferens där Statsministern med veckad panna och oroligt stirrande blick förklarat att Nationens intresse nu var hotat och att Kautschukkrisen nu lett till att kärnvapenbestyckade robotar plockats fram ur olika bergsrum.

Min son insåg vidden av sitt tilltag och lovade att aldrig mer tugga på suddgummit. Faran är över.

(Publicerad i ALLAS veckotidning hösten 2007)